ΣΙΜΩΔΑΛΟΣ

Ἔτος Ζ'. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ Ἀριθ. 324

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέα: διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Ἀπριλίου 1885

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΠΡΩΗΝ

(Εἰκόνες φανταστικοτραγικαί.)

Εἰκὼν Α'.

Κοιτὼν τοῦ κ. Τρουσίη κομωμένου ἐπὶ κλίνης ἀπὸ τῆς ὥρας παραπεταμένης, διότι πρὸ καιροῦ οἱ κώνωπες παρητήθησαν τοῦ λίαν ἐπιπόνου ἔργου τῆς διατρήσεως τῆς ἐπιδερμίδος αὐτοῦ. Τὸ ὡρολόγιον δεικνύει . . . τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς ὥρας. Ἐπὶ τοῦ κ. Σκουλούδη μαρμάρινος εἰς τὸ βάθος ἐκτείνει τὴν μίαν χεῖρα καὶ ἐρευνᾷ κρυφίως τὰ θυλάκια τοῦ πλησίον κρεμαμένου γελέκου τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ.

Τρικουπης (ὀνειρευόμενος καὶ βλέπων κατ' ὄνειρον τὸ πεδίον τῶν Τραχώνων).

. . . . Ἐδῶ λοιπὸν θὰ συμπρατηθῇ ἡ μάχη . . . Ἔχομεν τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς ἐπιτυχίας . . . Ποῖος διοικεῖ τὸ πεζικόν ; . . . Ὁ Βαρελίδης . . . Νά σι ἐχ' ρηκεύσει εἰς τὸν λόφον . . . τοῦ ; ὁδηγεῖ ὁ Δελιγεώργης . . . Κύριε Βοσσάρη, νὰ στείλετε ἀμέσως 400 ὑπαλλήλους νὰ τοὺς ἀποκρούσουν ! . . . Ὁ θεός μου ! . . . ποῦ εἶναι ὁ θεός μου ; νὰ ὑπάγῃ ἀμέσως εἰς τὴν Σύρον . . . Δὲν ἔχει ἄλλους καπνοφάγους ; . . . Καπελλοπουλε ! . . . σταματήσε τὸ χέρι τοῦ Σκουλούδη ! . . . ἐξοδεύει πολλά ! . . . πολλά ! . . . Τί τουφεκιαῖς ! . . . τί καπνός ! . . . εἶνε τρελλάχιστον φορολογημένος ; . . . Ζητήσατε οἰκοδόμους ! γρήγορα, δὲν βλέπετε ὅτι κινδυνεύει ὁ Καλλιγᾶς ; . . . Μόλις τώρα πρέπει νὰ δῶ ἐὰν εἶνε μόνον εἰς τὸ Τογκίνον αἱ «Μαῦραι Σημαῖαι», εἶνε καὶ εἰς τὴν Τρίπολιν . . . Ὁ Κοντόσταυλος ! . . . θὰ μοῦ πάρουν ὁπόσον τὸν μεγαλόσταυρον ἂν πέσῃ . . . . Στεφανίδη ! . . . Σερίφ μπέη ! . . . Μαῦρα εἰς τὴν Λευκάδα ! . . . μὰ γίνεται ποτέ ; . . . ἀγκάλιασε τὴν λέγουν Ἄγια Μαύρα ! . . . Μὴ πιστεύετε τὸν Νικόλαον . . . εἶνε Καλιφοῦς ! . . . τὰ ταμεῖα εἶνε γεμάτα ; . . . ἀλήθεια ; Δεμάθια . . . Ἐμπιστοσύνη ! . . . παίξε τὸν ἀγγλικὸν ἡμῶν δὰ νὰ ἐνθουσιασθῶμεν ! . . . Τοὺς τενεκέδες ! . . . κρύψατε τοὺς τενεκέδες τοῦ πετρελαίου ! . . . Νὰ φύγωμεν ! . . . ποῦ εἶνε ἡ Κίσσα ; ποῦ εἶνε ἡ Κίχλα ; . . . Ἐφύγησαν ! . . . Ἀ ! μὴ τὸ χαρτοφυλάκιον, μὴ τὸ ἐγκώριον ! . . . Κοραγκάκη ! . . . κλητῆρες ! . . . (Ἐξυπνᾷ ἔντρομος, ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἀφαρπάζει τὸ δεῦρο, ὅπερ φορεῖ πλέον κλητήρ. Ἀνάπαυσις ἐπὶ ὀλίγον λεπτόν).

Πῶς ν' ἀποκοιμηθῆς ; κοιτάξου τὸ φυλάδιον νὰ τὴν διάλυσιν τῆς Χώρας ! . . . Ὄχι, ὄχι ! Ὄχι διάλυσιν ! . . . εἶνε καταστρεπτικὴ ἡ διάλυσις ! . . . Ἄς ἀναγνώσω καλλίτερα τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Καζάζη ! . . . (Ἀναγινώσκει καὶ ἀποκοιμᾶται βαθύτατα. Ἐπιφαίνεται ἡ σκιὰ τοῦ Καζάζη στέφουσα τοὺς ὤμους αὐτοῦ καὶ διαγελῶσα δίκην ἀνακτόρων).

Εἰκὼν Β'.

Κοιτὼν τοῦ Λομβάρδου. Ἐκ τοῦ τοίχου τρόπαια ἐκ στυλέτων καὶ μασκουλίων. Ἐντὸς πλαισίου εἰκὼν παριστῶσα τὸ σχέδιον τῶν ἔργων τοῦ λιμένος Κατακώλου.

Λομβαρδος (ὀνειρευόμενος) . . . Μουρές . . . μουρὲς ἀμέτε εἰς τὸ καμπαναρεῖο τοῦ Ἅγιου νὰ σημάνετε τὴ καμπάνες νὰ μαζωχτῇ τὸ ἀσκέρι ! . . . Ἐλᾶτε, παιδία τοῦ Ἄμμου ! . . . χίλια φιλιὰ μοῦ ἔδωκε ὁ βασιλέας πάλι νὰ σᾶς δώσω ! . . . μὲ τὸν ἅγιο Δονάτο ! . . . Μουρὲ αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος δημοκράτης τοῦ Ἀθήνας καὶ μὴν ἀκούετε τὸ Ρόκο τί τσαμπουνίζει . . . Γιαμὲ τί σᾶς μέλει γιὰ τὴ φορουζή ! . . . μὴ πληρώσετε, τζόγες μου, ποῖος σᾶς μιλεῖ ; . . . Τὸ γκουβέρνο ἔχει σκοπὸ ν' ἀγοράσῃ ἕλη τὴ μπόλβερη τοῦ Ζάκυθος γιὰ νὰ τὴ ρίξῃ στὰ μάτια τῶν ὀχτρῶνε μας . . . Σιὸρ Λάτα ! . . . αἱ πκπερώτατε ! . . . γιατὶ σ' ἔκαμα βεστότη ; . . . μουρὲ μίλα καὶ σύ, βιόλα ! . . . Κτυπᾶτε κ' ἔγνοιά σας ! . . . μουρές ! . . . ρίχνετε σμπάρα νὰ τοὺς τρομάξομε ! . . . Μουρὲ Πλάκα ! . . . μουρὲ σ' ἐπλάκωσ' ὁ Μπόλτσος ! . . . Μουρὲ ἐγὼ θὰ φέρω τὸ σιδερόδρομο τοῦ Κόρλοος ἐδῶ πέρα ! . . . Ἀψιδία μου ! . . . θὰ μὲ γκρεμίσουν ἀπὸ τὴ Κακῇ Σκάλα ! . . . Φωνάξετε τὸ Λαπαθιώτη ! . . . Γιαμὰ τί κάθεστε στὴν Ἀθήνα ἐσεῖς οἱ Ζακυθινοὶ ὑπάλληλοι ! . . . Δὲ βλέπετε τί μαυρίλα ! . . . βοήθεια ! . . . Ὁ Χρῆστος ὁ Ἀράπης ! . . . (Ἐξυπνᾷ ἔντρομος, ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς κλίνης καὶ ὁ ποῦς του βαστιέται ἀγγρεῖον εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως δὲν ἀποθέτουσιν ὕδωρ τῆς Κολωνίας ἐν οἴνῳ τῷ γενομένῳ ἀναχράζει μετ' ἀθυμίας κρατῶν τὴν μυῖαν). Πάντοτε ἐντὸς τῆς βρώμας ! . . . τί κεφρωμένος !

Εἰκὼν Γ'.

Τὸ στοιχειοθετήριον τοῦ κ. Κοντοσταύλου. Εἰς τοὺς τοίχους αἱ εἰκόνες τῶν μεγαλειτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης, τοῦ Βισμάρκ, τοῦ Βηκονσφιλδ, τοῦ Ἀνδράσσυ, τοῦ Καβούρ, τοῦ Γορτσακώφ, οἵτινες προσβλέπουσιν ἀτενῶς καὶ δακτυλοδείκτοῦσι μετὰ θαυμασμοῦ τὸν πρώην ἐπὶ τῶν ἀστεριῶν ὑπουργόν, ὅστις ἀπεστομώθη ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ ἐξαλείφων τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης.

Κοντοσταυλος (ὀνειρευόμενος) . . . Ἐὰν θέλετε, κύριε

πρέσβυ, νὰ καταλάβῃ ἡ Αὐστρία τὴν Καρυστίαν... καὶ ἡμεῖς νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην... Στέλλομεν ἐκεῖ καὶ τὸν Χατζηκωνσταντῆν... Κ. Γενοδόσιον ὁ ὑπουργὸς ἀπέστειλεν ἀπόλυτον ἀπαγορεύσεις μὴ ἔχετε. Σάν ἀνάγκη καὶ τὸν ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν... τώρα εἶμαι ἕτοιμος θέσιμος... καὶ σᾶς δίδω κατ' ἐξουσίαν μεγάλην ταυρον... Ὁ Μέλιγκας... ἄχ! μ' ἐτίμησε... Πρωτελευτ... ἀχ!... οὔτε βουλευτής... οὔτε ἐκλογέας!... Μὲ τὰ σπίρτα πεῦ δὲν ἀνάπτουν!.. μὲ τὸ ἀλάτι!... Ἀκούοῦς νὰ μὴ φάγουν μὲ τὸ ἀλάτι!..

(Εἰς τῶν εἰκονιζομένων μεγάλων ἀνδρῶν θυρίζωνεις ἀκάντηαιν)

— Καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σᾶς φάγωσι [illegible] τε, ἀφοῦ εἴχθε τόσον ἀνάλατος!

Εἰκὼν Δ'.

Δωμάτιον τοῦ κ. Βουλπιώτη. Φιλόπονος ὑπουργὸς διδασκαλισσῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης. Τὸ ἀγάλμα τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὸ κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Λάμπα, ἡμιτελές. Σχέδια στολῶν καὶ ὅπλων τῶν μαθητῶν τῶν νηπιαγωγείων.

Βουλπιωτης (ὑποκρινόμενος). Ἄνδρες Εὐρυτᾶνες!... ὑπεστήριξα θερμῶς διὰ τοῦ λόγου τὴν κυβέρνησιν!... καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρυτανίας... Ἡ Εὐρυτανία ἔγεινε μεγάλη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς κυβερνήσεώς τοῦ κ. Τρικούπη... Τόσον εἶνε ἀληθές, ὥστε τὸ μεγαλείτερον ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὠνομάσθη «Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Εὐρυτανίας»... Εὕρομεν κατ' εὐτυχίαν καὶ τὸν λίθον τοῦ γάμου τοῦ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας... καὶ ὡρα θὰ καταργηθῇ ὁ φόρος τοῦ οἴνου, διότι θὰ ἐπαναλαμβάνεται τὸ θαῦμα τῆς μετατροπῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον!... (χρυνίζεται). Λόγον ἔβγαζα εἰς τὸν ὕπνον μου!... τί ὠραῖον ὄνειρον!...

Εἰκὼν Ε'.

Ὁ κοιτὼν τοῦ κ. Τομπάζη. Ἐντὸς δύο κοφίνων παρεριμμέναι εἰς μίαν γωνίαν αἱ ναυτικαὶ προπαρασκευαί· φωτογραφίαι τῶν ἐρειπίων τοῦ ναυστάθμου· μία φιάλη περιέχουσα ἁγίασμα ἐκ τῆς εὑρεθείσης πηγῆς γλυκέος ὕδατος, τὸ ὁποῖον τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔγεινεν ἁλμυρόν.

Τομπαζης (ἐπὶ ναυτικῆς αἰώρας κοιμώμενος καὶ ὀνειρευόμενος). Ὁ ἀγγλικὸς ἀτμόπλοιος εἰς τὴν Ἑλλήσποντον!.. νὰ ἑτοιμασθῇ ἀμέσως καὶ ὁ ἰδικός μας νὰ τὸν παρακολουθήσῃ!.. (ὑποθέτει ὅτι τηλεφωνεῖ): Ἑτοιμάσατε τὸν Γρύλλον, τὴν Καρακάξαν, τὴν Τσιλιβήθραν!... μεταφέρατε ἀμέσως τὴν Κοψαχείλαν εἰς Πειραιᾶ!.. Τί κάμνει ἡ Λεζέν;.. Δὲν τοῦ ἐκλήρωσαν τὸ ἐπιμίσθιον... Ἔρχομαι ἐγὼ εὐθὺς ν' ἀναλάβω τὴν διοίκησιν... ἑτοιμάσατε τὰ κανόνια διὰ τὸν χαιρετισμόν.. (ἠαίωρα ἀνατρέπεται διὰ βιαίου κινήματος καὶ ὁ κοιμώμενος πίπτει κάμα!) Ὄχ!... (ἐγειρόμενος ἀλγῶν) Μπᾶ!.. ὠνειρευόμην ὅτι ἤμην ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν!.. Ἀλλὰ.. (ἐνβαθείᾳ σκέψει καὶ διαλογισμῷ) ὑπῆρξα ἀρά γε ποτὲ ταφῶτος;... Ηιγηρ

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἡ παρελθοῦσα ἑβδομὰς ἐχαιρέτισε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ νέου ὑπουργείου. Αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν ὅτι ἡ περὶ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ βραδύτης προῆλθεν ἐκ τῆς δυσκολίας περὶ τὸν συμβιβασμὸν τῶν διαφόρων ἀπαιτήσεων εἴτε τῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ τέως ἀντιπολιτεύσει μελῶν εἴτε τῶν μερικῶν αὐτῆς ἀποχρώσεων. Καθ' ἡμᾶς ἡ βραδύτης αὕτη ἦτο πλέον ἢ φυσική, προκειμένου ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ πρότερον διοικοῦσαι ἡμᾶς πλαγγόνες, ἂν ὄχι ἄλλο, τοὐλάχιστον δι' ἐμψύχων ἀνθρώπων.

***

Ὁ «Ἀσμοδαῖος» χαιρετίζει ἰδιαιτέρως τὴν ἐπάνοδον τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ διδάκτορος κ. Παναγ. Ποταγοῦ, ὅστις τόσην ἄλλοτε παρέσχεν αὐτῷ τροφήν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ αἱ φίλαι αὐτῷ ἐφημερίδες δημοσιεύουσαι ἀλληλαλλήλως τὰς περὶ τῶν καὶ γαλλικῶν μεταφρασθέντων ἔργων αὐτοῦ κρίσεις τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων Λυποῦμαι κατάκορδα καὶ δυνάμενος ἐλλείψει χώρου ἀναδημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδίως τοιαύτας, τὸ τῆς ἑλληνικῆς Ἑρμηνείας», ἵνα ἀποδείξωμεν πόσον [illegible] ἀληθημενοι ὅτε ἐγράψαμεν περὶ τῆς [illegible] Τὸ ἔργον τῆς Gazette Geographique εἶνε ἐπιτυχῶς σύμμετρον καὶ ὅλον τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς πνεῦμα πρὸς τὰ ἰδικά μου γεγραμμένον, χαρακτηρίζει ἐπίσης τὴν ἐπιστήμην τοῦ κ. Ποταγοῦ ὡς ἰδιόρρυθμον αὐτοῦ κατασκεύασμα, τοῦ ὁποίου πρώτιστον στοιχεῖον εἶνε ἡ ἐλικρίνεια, καὶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συνέχεια τῶν ὑφ' ἡμῶν δημοσιευθέντων.

***

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον βλέπει τις εἰσερχόμενος εἰς τὸν βασιλικὸν κῆπον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε μεγάλη τις ἐπιγραφή, ἀπαγορεύουσα τοῖς περιπατηταῖς τὸ καπνίζειν. Τὸ δὲ δεύτερον... οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φρουρησιν τοῦ κήπου χωροφύλακες περιπατοῦντες ἀκριβῶς πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ καπνίζοντες! Κατὰ τοὺς κανόνας τῆς νεοελληνικῆς λογικῆς, φαίνεται ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτῶν ὡς φρουρῶν τῆς ἐπιγραφῆς παρέχει αὐτοῖς ἀμέσως τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δίδωσι καμμίαν προσοχὴν εἰς ταύτην.

***

— Τρεῖς ἡμέραι παρῆλθον μόλις ἀπὸ τῆς στερήσεως τῆς ἐκ τῆς ἐξουσίας θρεπτικῆς τροφοδοσίας καὶ ἀπὸ τὸ ρυπαρὸν καὶ πεινασμένον ἀτόμα τῆς κακοήθους συμμορίας τῶν παρασίτων ἐξέρχεται δυσωδία ἀφόρητος. Πράγματι ὑπάρχει [illegible] κατὰ ἀτόμων ἐξεμοῦσιν οἱ μιαροί, ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον διεῖπε τὸ σύστημα τοῦ προστάτου των, τοῦ θράσους δηλαδὴ ἐν τῇ ἰσχύϊ καὶ τῆς συκοφαντίας ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ. Παρακαλοῦμεν τὸ ἰατροσυνέδριον νὰ φροντίσῃ νὰ φράξῃ τὰ στόματα αὐτῶν ἔστω καὶ δι' ἑνὸς κοκκάλου ἐν ὑποτροπῇ δὲ νὰ δώσῃ σας ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τὸν κυνοκτόνον.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Καὶ τέλος πάντων ἦλθε τὸ νέον ὑπουργεῖον
καὶ ὄρχισε ὁ κόσμος ἀληθινὰ νὰ χαίρῃ
κι' οἱ ἄνθρωποι τῶν φόρων καὶ τῶν δασμολογίων
ἐπῆραν τὰ παπούτσια ἀμέσως εἰς τὰ χέρια.
Ὀδύρεται Δεμάθας, Καζάζης καὶ λοιποί,
ἐνῷ οἱ ἄλλοι βλέπουν χαρὰ καὶ πρακοπή.

Ὁ οἶκος τοῦ κυρίου Τρικούπη ἠρημώθη,
σιγὴ δὲ διεδέχθη τὸν θόρυβον τὸν πρῶτον,
τὸ κόμμα τὸ μεγάλο ἐξαίφνης ἐνεκρώθη,
καὶ δὲν ἀκούς οὐδ' ἕνα ψιθυρισμὸν καὶ κρότον.
Ἠσύχασε τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ ἡ σκάλα,
καὶ κάπου κάπου βλέπεις κανένα μὲς στὴ σκάλα...

Τί ἔγεινεν ἡ δόξα κι' ἡ δύναμις ἐκείνη;
ἐπέρασε τῆς τόσης ἰσχύος ὁ καιρός,
καὶ τώρα κάθε φίλος μονάχον τὸν ἀφίνει,
κι' οὔτε κλητῆρας στέλνει 'στὴν πόρτα γιὰ φρουρός.
Δὲν φαίνονται κλητῆρες κι' ἄλλοι σπόποι σὰν πρῶτα
καὶ οὔτε τῆς εἰσόδου φυγοδολοῦν τὰ φῶτα.

Τί ἦτον ὁ Τρικούπης... πανίσχυρος δεσπότης
καὶ ἄλλος Ἑκατόγχειρ εἰς ὅλους φοβερός.
Καὶ τώρα;... εἰς τὸν κόσμον τὰ πάντα ματαιότης,
τὸ πᾶν ἐξαφανίζει καὶ θάπτει ὁ καιρός.
Ποῦ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα; ποῦ οὐδὲ ἐστὶ τὸ νεῖκος;
Πῶς τόσον ἐρημώθη ὁ αὐγῆς σου οἶκος;

Ὅθεν, ἀγαπητοί μου συνάδελφοι καὶ φίλοι,
καλῶς συλλογισθέντες τοῦ βίου τὸ βραχύ,
ὦ! μὴ κατὰ Τρικούπη κινήσετε τὰ χείλη,
καὶ ὅλοι εὐχηθῆτε σ' αὐτὸν καλὴν ψυχή.
Τέτοιος ὁ κόσμος εἶνε καὶ πάντα τέτοιος ἦτον...
Τὰ πάντα ματαιότης οἰκτρὰ ματαιοτήτων!

SOUBIS

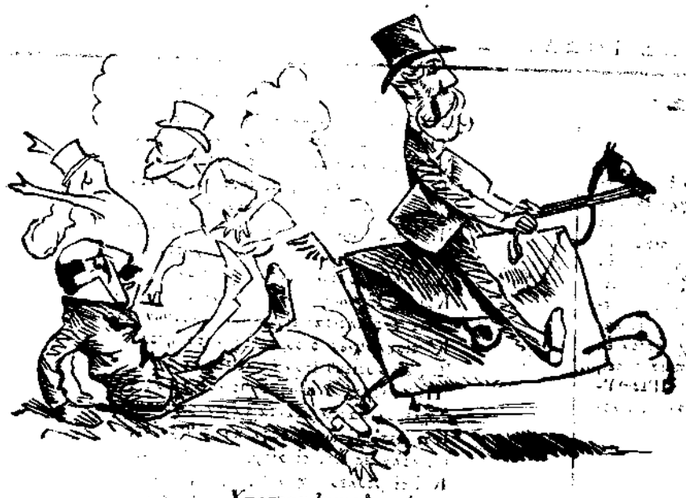

Χαρτοφυλακιοδρομία.

Διὰ νὰ συνέλθουν μερικοὶ... ἀπὸ τὸ ξαφνικό.

Ἀπολύμανσις ἀπαραίτητος πρὶν εἰσέλθουν οἱ νέοι ὑπουργοί.

Τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν

Ο ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΣ*

(Ἀποσπάσματα ἐξ ἀνεκδότου δράματος).

Νύξ. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὰς Ἀθήνας καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Εἰς τὸν οὐρανὸν λαμπουσιν οἱ ἀστέρες καὶ εἰς τὴν γῆν τὸ φῶς τῶν φανῶν τοῦ φωταερίου . . . διὰ τῆς ἀπουσίας του. Τὸν ἀέρα διασχίζουσιν αἱ ἀστραπαὶ καὶ οἱ κεραυνοὶ τῶν ἄρθρων τῶν διαφόρων ἐφημερίδων. Ἄνθρωπός τις περιπατεῖ κατὰ μῆκος τῆς σκηνῆς, ἀσκεπής, με τὸ [illegible] τὴν θύελλαν, ἤτις ἀρχίζει νὰ μαίνεται τριγύρω του. Βαδίζει βραδέως, σύρων τοὺς πόδας, καὶ φαίνεται ἀλγῶν. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του δὲν διακρίνονται καλῶς, τόσον εἶνε πεπηλλαγμένοι καὶ ἀποσυντεθειμένοι· οὐχ ἧττον ὁ τοῦ ὑψηλοῦ πίλου καὶ τῶν ὑπερμεγέθων φωκόλ, τὰ ὁποῖα φέρει, δύναται νὰ διεγείρῃ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι εἶνε ὁ ΤΕΩΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Εἰς τὸ βάθος φαίνεται τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον . . . κενόν. Ἡ καταιγὶς αὐξάνει βαθμηδόν. Ἡ σκιὰ μονολογεῖ).

Τριγύρω μου συρίζετε, ὦ ἄνεμοι.
Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου πίπτε, χάλαζα,
Ἐκκένωνε τοὺς κεραυνούς σου, θύελλα,
Καὶ σεῖς ἔτι, στοιχεῖα, πολεμεῖτέ με!
Ἀλλ' καὶ βεβαίως τίποτε δὲν ἔκαμα
Ἄξιον τῆς ὀργῆς σας· οὔτε φόρον κἂν
Ἐζήτησα νὰ ἐπιβάλω ὁ πτωχὸς
Εἴτε εἰς σᾶς, τοῦ τόρα μὲ μαστίζετε,
Εἴτε νὰ ἀπαλλαγῆτου τῆς γραμματικῆς.
«Νέα Ἐφημερίς», ἀκόμ' ὑλάκτει με·
Ὅλοι κακολογεῖτε, ὅλ' ὑβρίζετε,
Ἐχθροὶ ὁμοῦ καὶ φίλοι ἀδελφούμενοι,
Κ' ἰσάκις χεῖρες ἀνέβημεν ἠσθε γύρω μου
Καὶ μὲ θυμᾶστε . . . Tu quoque, «Αἰών»!
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Καλὰ νὰ τὰ παθαίνω! Νὰ παραιτηθῶ
Τί θέλω; Δὲν ἄφινα καλλίτερα
Νὰ ἔλθῃ ἡ βουλή, νὰ ξαναρχίσωμεν
Τὸ ἴδιον παιγνίδι; Μὴ ἐστείρευσαν
Τῶν ρουσφετίων αἱ ἀκένωτοι πηγαί;
Καὶ μὲ τὸν τρόπον δὲν ἀνεκαλύψαμεν
Δημιουργίας νέων; Μὴ τῶν γαλλικῶν
Κόμων αἱ μεταφράσεις δὲν ἠδύναντο
Νὰ μᾶς παράσχουν κ' ἤδη, ὅπως ἄλλοτε,
Τὰ μέσα πάλιν νὰ οἰκονομήσωμεν
Πάσας τὰς ἀπαιτήσεις; Δόξα τῷ Θεῷ,
Ὁ εὐσεβὴς Καζάζης δὲν ἀπέθανε!
Τριακοσίας εἰς τὴν Σύρον ἂν θρηνῇ
Ἀσκόπως ἀποπτάσας ὁ Δὸν Ἐστεβάν,
Ἐπὶ τῆς Κωπαΐδος του τὰ βάθη βόρβορος
Πολὺς πιστεύω πῶς θὰ ὑπελείπετο
Πλέον ἢ ἀρκετὸς ὅπως χορτάσωμεν
Τὸν πεινασμένον στόμαχον τῶν Θεῶν.
Καὶ ἔπειτα κανένα νέον δάνειον . . .
Καλὰ νὰ τὰ παθαίνω! Ἀφοῦ μόνος μου
Τὰ μάτια μου νὰ βγάλω ἐπεθύμησα!
Μὰ τὸν Δεμόθαν, πρέπει νὰ παρατήσῃ τις
Ὅτι μωραίνει πράγματι ὁ Κόρτος.
Ὃν νὰ πολέσῃ θέλει . . . [illegible], ταλαίπωρος!

(Ἵσταται ἐπὶ μικρόν).

Μαύρη ἀχαριστία! Ὅλοι πέριξ μου
Μ' ἐγκαταλείπουν. Ὅλοι! Οὔτε ἀλάλημα,
Θ' ἀπεμονούμην τόσον, ἐὰν ἔφερον!
Ὀρθῶς, ἡ φύσις, λέγουν, φρίττει τὸ κενόν·
Κενὸν ἤδη ἰσχύος καὶ δυνάμεως,
Κενὸν χρημάτων, ρουσφετίων ἐνδεῆ,
Μὲ ἀποφεύγουν πάντες! Οἷον δίδαγμα!
Ἀφοῦ τὴν δύναμίν μου τὴν ἐστήριζον
εἰς κάθε ἄλλο ἢ εἰς τὴν ἐκτίμησιν.
Δὲν εἶχον ὅμως εὖτω φεῦ! τὰ πράγματα
Ὅτε πανθυπουργὼν καὶ παντοδύναμος
Μὲ ἀνοικτὴν παλάμην διεσκόρπιζον
Τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς κύνας μου
Καὶ δὶς παρασήμων καὶ μαργαριτῶν
Ἐστόλιζα τῶν χοίρων μου τὰ μέτωπα.
Ὅτε τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ἐχόρταινε
Δαιμονῶν ὀπίσω παρακολουθοῦν
Καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης ὠρυόμενον·
Ὅτε τὰς ἀλεῖδας εἶχον τῶν ταμείων ἐμοῦ
Κ' εἰσήρχοντο ὁ συρφετὸς ἀκράτητος
Ὡς εἰς κυριευθεῖσαν ἐπικράτειαν.
Πνεῦμα, ἀγώνες, ἐχθρικὸς ἀπατός,
Σήμερον πάντα, πάντα ταῦτα ἐξέλιπον
Καὶ μετ' αὐτῶν ἡ δόξα καὶ ὁ θόρυβος,
Οἱ κόλακες καὶ οἱ σίσχροι παράσιτοι,
Καὶ οἱ βουλευτικὴ αὐτὴ ἀγέλη μου
Καὶ τῶν κακοφαντῶν τὸ πιστὸν ἄγημα.
Σκότος μὲ περιβάλλει καὶ ἐρήμωσις!
Ἀλλοίμονον! Τί εἶμαι! Πῶς κατήντησα!
Οὐδεὶς ὁ ἀντιπλήπτωρ ἐπιφαίνεται,
Κανείς, κανείς! O mores καὶ O tempora!

(Μικρὰ διακοπή).

Τὸν φόβον νὰ ἐνσπείρω ἐπεζήτησα,
Τὸν οἶκτον ἤδη μάτην, μάτην ἐπαιτῶ.
Θεέ μου, τί θὰ γίνω; Βοηθήσατε!
Δὲν βλέπω νὰ βαρίσω τὰ μὴ κρημνισθῶ!
Κοντόσταυλε, πῶς εἶτε ἡ περίνοια
Ἡ διπλωματική σου; Τὴν ἀστίμα σου,
Ὦ τῆς Ζακύνθου γόνε, ἐξεκάκωλε;
Βουλπιώτη, ἐσύ γίνε ἐκεῖνος μου
(ἀφοῦ δὲ εἶσαι τόσον, τόσον εὐγλωττος!)
Τσαμπάζη, ποῦ ἡ Κίσσα καὶ ἡ Κίχλα σου;
Εἰς ξένας παραλίας θὰ ἐπαστρώσι!
Σκουλούδη, ὦ Σκουλούδη, σὺ τοὐλάχιστον
Τί νὰ ἐπινοήσῃς πῶς ἀδυνατεῖς
Ἂν μεταβάλῃς κ' ἐκεῖνος εὐτυχεῖς καιροὺς
Εἰς Ἱσπανίαν ἠξιώθης τῆς τιμῆς
Νὰ λέγεσαι καὶ θεωρεῖσαι Ἰδαλγός,
Ἐγὼ ἀπατέστην πωδαλγὸς ὁ δυστυχής!
Πᾶσαι αἱ θύραι πλέον μοὶ ἐκλείσθησαν.
Ἐπάγγελμα ἂν εἶχον τὴν πολιτικήν,
Νῦν θὰ ἔπρεπε νὰ πέντε δρόμους μένω ἔρημος!
Τί νὰ κάμνω ἐγώ, ἀφοῦ τέλος κ' ἡ ἐλπίς
Μ' ἀφίνει, εἰς πρὶν μὲ ὑπεβάστασε;
Τίς θὰ μ' ἐμπιστευθῇ εἰς τὰ συμφέροντα
Τὰ ἰδιωτικὰ ἐὰν ἦταν ἀστρανές
Τῶν δημοσίων, ἔχω τὸ παράδειγμα;

(Ἀνακινεῖται μικρὸν καὶ συνερχόμενος εἰς ἑαυτόν).

Ἀ! φωνὴ ἰδέα! Καλὴ ἐμπνευσις!
Ἀφοῦ νὰ κάμω ἄλλο δὲν μοὶ μένει τι
Καὶ νὰ πολιτευθῶ πλέον δὲν δύναμαι,
Τὸ πρῶτον μου ἐπάγγελμα ποῦ ἤρχισα
Νὰ κάμνω ἐν μεγάλῳ, τόρα ἐν μικρῷ
Νὰ μὴ τὸ συνεχίσω τάχα διατί;
Ἀπόφασις! θὰ πάρω ἔγκ τενεκὲ·
Ἀφοῦ ἐπῆρα πρῶτα τὸν ἐκλογικόν —,
Θὰ τὸν γεμίσω καὶ γυρίζων τὰς ὁδοὺς
Θὰ νὰ φωνάζω: — Καθαρὸ Πετρέλαιο!

(Καταπετάννυται ἡ αὐλαία).

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἰάμβων

Κεφάν

(*) Ἴδε καὶ τὴν ἐν τῷ «Αἰῶνι» πένθιμον περιγραφὴν τῆς ἐρημώσεως τοῦ οἴκου τοῦ κ. Τρικούπη.